

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/83/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010273
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814010273.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 12. 10. 2015 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovaným Y. I. a T. P.

rozhodol:

Obžalovaný Y. I., nar. XX. XX. XXXX v X., bytom C., L. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu llava
Obžalovaný T. P., nar. XX. XX. XXXX v X., bytom L. , ul. V. XX/XX

s ú v i n n í, ž e

1. obžalovaný Y. I. s nezisteným páchatelom dňa 30. 06. 2012 o 02:45 hod. v Prievidzi na ul. I. č. X krompáčom odtrhli visiaci zámok na riadne oplotenom areáli spoločnosti H., vošli do areálu, kde odtrhli krompáčom visiaci zámok na dielni, vošli do dielne, odkiaľ odcudzili 24 autobaterií a 3 nabíjačky na autobaterie, čím spôsobili podnikateľskému subjektu H. I. - H. škodu poškodením visiaticich zámkov a škodu krádežou celkovo vo výške 1 500,- eur, následne páchatelia v tom istom oplotenom areáli krompáčom odtrhli visiaci zámok na vedľajšej budove - hangári, vošli dnu odkiaľ odcudzili plastový kufrík s rôznym náradím, čím spôsobili U. W. škodu krádežou vo výške 200,- eur,

pričom obžalovaný Y. I. sa tohto konania dopustil, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 181/10 zo dňa 12. 04. 2012, právoplatným 12. 04. 2012 odsúdený za spolupáchatelstvo prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona.

2. obžalovaný T. P. dňa 30. 06. 2012 o 02:45 hodine v Prievidzi na ul. I. č. 6, potom ako obžalovaný Y. I. a ďalší nezistený páchatel krompáčom odtrhli visiaci zámok na riadne oplotenom areáli spoločnosti H. vošli dnu, kde krompáčom odtrhli visiaci zámok na dielni, vošli do dielne, odkiaľ odcudzili 24 kusov autobaterií a 3 ks nabíjačiek na autobaterie, čím spôsobili H. I. - H. škodu poškodením visiaticich zámkov a škodu krádežou celkovo vo výške 1 500,- eur, následne páchatelia v tom istom oplotenom areáli krompáčom odtrhli visiaci zámok na vedľajšej budove hangáru a vošli dnu, odkiaľ odcudzili plastový kufrík s rôznym náradím, čím spôsobili U.i W. škodu krádežou vo výške 200,-eur, pričom odcudzených vecí prišiel odviezť obžalovaný Marián P., ktorý dňa XX. XX. XXXX tesne pred spáchaním skutku prišiel pred areál spoločnosti Akuservis na svojom osobnom motorovom vozidle značky K. D., Q.: PD XXX CC a obžalovanému Y. I. a neznámemu páchatelovi pomáhal pri nakladaní odcudzených vecí do vozidla, pričom vedel, že sa jedná o odcudzené veci,

t e d a:

obžalovaný Y. I.

1. spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený

obžalovaný T. P.

2. poskytol inému pomoc aby si spoločným konaním prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním

t ý m s p á c h a l i

obžalovaný J.C. I.

1. prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona číslo 300 /2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.)

obžalovaný T. P.

2. prečin krádeže formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d), § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a zato sa

a z a t o s a

o d s u d z u j ú

Obžalovaný Y. I.

Podľa § 212 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. d), § 37 písm. m) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný T. P.I

Podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaných I., P., svedkov P., I., V., X., prečítal výpoveď svedka W. z prípravného konania; podľa § 269 Trestnom poriadku oboznámil konfrontáciu číslo listu 53 - 55, zápisnicu o ohliadke miesta činu číslo listu 56 - 58, zápisnicu o vydaní veci číslo listu 64 - 65, fotodokumentáciu číslo listu 66 - 69, odborné vyjadrenie číslo listu 76 - 77, pokladničný doklad číslo listu 78, úradné záznamy číslo listu 79 - 87, vyjadrenie číslo listu 133 - 134, rozsudok číslo listu 136 - 140, správy číslo listu 101 - 102, výpis z registra priestupkov číslo listu 146 - 148, register trestov číslo listu 135 - 141, 192 - 193, pripojené spisy Okresného súdu Prievidza číslo 2T 186/2012, číslo 3T 181 /2010, číslo 2T 78 /2012, číslo 3T 308 2012.

Obžalovaný I., okrem iného uviedol, že zo skutku sa cíti byť nevinný, pretože v tomto prípade bol len pomocť naložiť batérie. Dôvod prečo išiel na uvedené miesto sa dozvedel počas jazdy, vtedy mal vypité. Obžalovaný P. mu povedal, aby mu išiel pomocť, sľúbil mu za to peniaze. Povedal mu, že s tým nechce mať nič spoločné, išiel odtiaľ preč. Na otázku prokurátora uviedol, že obžalovaného P. poznal, tento od neho odkupoval odcudzené veci, bol za to už odsúdený. V ten deň bol spolu s obžalovaným P. pomocť kamarátovi s nábytkom, potom už neboli spolu. Následne sa potom stretli večer. Stretli sa v byte svedka X. na Ciglianskej ceste. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede obžalovaného z prípravného konania, kde uviedol, že na dvere bytu zaklopal obžalovaný P. a spýtal sa ho či ide s ním, bolo poukázané rozporov vo výpovediach, obžalovaný uviedol, že to nebolo vo dverách bytu. Výpoveď je nepravdivá, sú tam také veci ktoré nepovedal, bola urobená v prítomnosti obhajcu. Obžalovaný P. ho čakal vonku, prišiel za ním a potom s ním išiel. Nevie uviesť za akú dlhú dobu prišiel za ním von. Potom čo bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, kde uviedol, že to mohlo byť asi 10 minút, uviedol že si nepamätá

čas. Keď sa rozprával pri byte s obžalovaným P. bol tam prítomný svedok X.. Potom čo bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, kde uviedol že na dvere bytu zaklopal obžalovaný P. spolu s asi 20 ročným chalanom, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, obžalovaný uviedol, že bola tam aj tretia osoba. Prítomní boli P., X., on a tá štvrtá osoba. P. dal kľúče od auta tomu neznámemu a ten odišiel. Na otázku prokurátora, prečo takúto skutočnosť neuviedol vo výpovedi v prípravnom konaní, uviedol že hovoril o tých kľúčoch. Keď P. odišiel, sadol do auta P. a išli smerom k minigolfu, na X. ceste mu povedal, že sa ide pre autobatérie. C. nich v aute bola prítomná aj tá tretia osoba. Keď prišli na miesto, pomohol naložiť autobatérie, tá tretia osoba išla dovnútra. Na otázku prokurátora, uviedol že autobatérie boli odložené blízko pri plote. Boli z vonkajšej strany plotu. Brána bola otvorená. Na otázku prokurátora, kto okrem menovaných osôb tam bol prítomný, uviedol, že nikto, boli tam len oni traja. P. povedal, že autobatérie sú jeho. V tej dobe bol nahneváný, mal ho vyplatiť hneď potom ako sa tie autobatérie naložia. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, kde uviedol, že sa nepýtal na pôvod autobatérií, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, obžalovaný uviedol že povedal mu, že sú jeho. Na otázku prokurátora, kedy sa dohodol so P., že ho vyplatí, na akej sume sa dohodli, uviedol že mal vyplatiť aj za meď, ktorú ukradol, povedal že mu to vyplatí naraz. Peniaze mu mal vyplatiť v ten večer, hneď potom ako naložia tie batérie. Na ďalšiu otázku, uviedol že nevidel na mieste žiadnu hliadku polície, skutočnosť, že P. zobrali sa dozvedel na druhý deň. Polícia prišla na tretí deň, že vykradol letisko. Policajtom potom povedal aj o tej tretej neznámej osobe. Tvrdí, že P. vedel dopredu, čo je uvedené v jeho výpovedi. Potom naložení batérií sa vrátil na Cigliansku cestu do bytu, odtiaľ išiel odprevať na Zapotôčky svedkyňu V.. Potom, čo odpreval svedkyňu V., vrátil sa späť do bytu X. na Ciglianskej ceste. V tomto byte prespal. Na otázku prokurátora, uviedol že keď odpreval svedkyňu V. do toho bytu sa vrátil nadržanom okolo 03:30 hodine. Na ďalšiu otázku, či vzhľadom na čas, spôsob nakladania autobatérii sa mu tu nezdalo podozrivé, uviedol že bol v zlej osobnej situácii, prespával u kamarátov, nerozmýšľal nad tým. Dostal príležitosť zarobiť si. V čase skutku sa nedá povedať, že by bol so P. v nepriateľskom pomere, dal mu príležitosť zarobiť si. Nevie uviesť ako tento vypovedal v prípravnom konaní, avšak má vedomosť ako mu vyšetrovateľ poskytoval informácie o tom čo vypovedal on. Povedal mu to sám, keď raz spolu išli, aj v prítomnosti svedkyne V.. Povedal mu, že ak bude proti nemu vypovedať, tak si to odskáče. V tú noc, keď sa skutok mal stať videl ešte keď odpreval svedkyňu V. na Zapotôčky obžalovaného P. ako išiel na aute okolo neho. Na otázku prokurátora, kedy prišiel so svedkyňou V. pred byt kde bývala, uviedol že bolo to okolo druhej hodiny v noci. Na ďalšiu otázku, či teda nakladanie autobatérií sa odohralo pred druhou hodinou v noci uviedol, že to nevie uviesť. Na otázku obhajcu, aby sa vyjadril koľkokrát v priebehu večera sa stretol s obžalovaným P., uviedol že v ten deň, bol to piatok, mal spolu s X., X. a V. ísť sa zabaviť, nakoniec nikam nešli, ostali na byte. Niečo vypili, potom išli kúpiť ďalšie alkohol, pritom stretol obžalovaného P., sedel na lavičke. Sedel v tom spolu s tým tretím chalanom. Potom, čo bola prečítaná výpoveď z prípravného konania, kde neuviedol tretiu osobu, uviedol že pýtal sa ho obhajca, odpovedal mu, že tam sedel ten tretí. Rozpor vo výpovediach vysvetľuje tak ako to bolo. Tvrdí, že pri tejto výpovedi, kde bol prítomný aj jeho obhajca, spomenul tú tretiu osobu. Na tom dvore sa rozprával len zo P. Tú tretiu osobu nepoznal, nemal sa prečo o túto osobu zaujímať. Potom prišiel P. s tou ďalšou osobou do bytu, rozprávali sa aj v prítomnosti Bahnička, či pôjde s nimi, pýtal sa ho, či P. vyplatí peniaze, potom povedal, že ide do auta, on povedal, že za chvíľu príde za ním. Potom zišiel dole, nasadol do auta. Na ďalšiu otázku obhajcu, uviedol že presne si nepamätá, kedy sa čo odohralo. Predtým spolupracoval so P., kradol meď, P. ho za to vyplácal. Na otázku samosudcu, aby popísal tú tretiu osobu uviedol, že si to nepamätá. Potom, čo bola prečítaná výpoveď z prípravného konania, kde popísal tú osobu, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, obžalovaný uviedol, že tá osoba mohla byť taká ako ju popísal v prípravnom konaní. Na ďalšiu otázku, kto teda vykradol ten Akuservis, keď to nebol on, popiera to aj obžalovaný P., uviedol že to bola tá tretia osoba. Na ďalšiu otázku, že keďže tie autobatérie už boli vyložené vonku, brána bola otvorená, kto ho teda vykradol, uviedol, že nevie. Nevšimol si, či zámok na bráne bol vypáčený. Potom, čo bola prečítaná výpoveď z prípravného konania, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, obžalovaný uviedol, že to mohlo byť tak ako vypovedal v prípravnom konaní. Nevie uviesť z akého dôvodu potreboval P. na odvezenie autobatérií jeho, keď tam mal tú tretiu osobu. Auto nebolo jeho. V čase keď polícia zadržala osoby na mieste, on sa tam už nenachádzal. Na otázku samosudcu ako si vysvetľuje skutočnosť, že skutok sa mal odhrať podľa úradných záznamov mestskej polície o 02:45 hodine, kedy mal byť zadržaný na mieste P. pričom podľa jeho vyjadrenia v tej dobe už mal mať odprevanú svedkyňu V. cez celú Prievidzu, uviedol že im to pomohol naložiť, odišiel preč, nezaujímalo ho kedy bol na mieste zadržaný P.. Na otázku samosudcu ako to stíhal, keďže S. cesta je v smere na V., letisko je v smere na X., sídlisko Z. je smerom na T., uviedol že z letiska mu trvalo 15 minút, kým prišiel na Cigliansku cestu, potom stíhol s Hromádkovou vrátiť sa tou istou cestou a zájsť na sídlisko Z.. Vie, že táto bola doma okolo druhej hodiny v noci. Na

druhý deň totiž stretol jej babku, ktorá povedala, že bola doma o druhej hodine v noci. Túto skutočnosť neuvádzal v prípravnom konaní, nebolo to potrebné.

Obžalovaný P., okrem iného, uviedol že si je vedomý, že tam prišiel, prišiel tam so svojím autom, taktiež si je vedomý, že pomohol naložiť autobaterie do auta. L. však, že by bol vo vnútri objektu, že by bol niečo vypáčil, ďalším osobám nehovoril, aby to išli urobiť. Na otázku prokurátora, uviedol že ak zo skutku je mu kladených za vinu posledných päť riadkov, tak to je pravda. Pred skutkom to bolo tak, že sedel na lavičke na Ciglianskej ceste, obžalovaný I. prišiel za ním, spýtal sa ho, či by niečo nešiel odviezť. Nepýtal sa ho čo to bude, povedal mu že to pôjde odviezť. Vtedy bol bez peňazí, nemal prácu. Tento mu povedal, aby prišiel okolo polnoci na letisko. Povedal mu, že tam budú čakať na ceste. Išiel tam, pred letiskom za križovatkou on čakal, nasadol išli na letisko, tie autobaterie tam už boli pripravené. Keď tam videl autobaterie, uvedomil si, že sú ukradnuté. Rýchlo otvoril auto a začali to nakladať. Vtedy tam prišla hliadka mestskej polície. Začal utekať, potom sa však vrátil na miesto, uvedomil si, že auto je otvorené a je písané na jeho osobu. Potom na mieste ho zobrala hliadka mestskej polície. Na otázku prokurátora, uviedol že autom prišli na parkovisko pri servise. Celkom tam boli traja, on, obžalovaný I. a tretia osoba, ktorú nepoznal. Títo dvaja stáli pri autobateriách a čakali na neho. Keď prišiel na miesto a uvidel tie autobaterie, bolo mu jasné, že pochádzajú z toho areálu. Nevie uviesť, či bola narušená brána areálu prípadne oplotenie. Autobaterie nakladal on a obžalovaný I., to bola minúta a prišla hliadka mestskej polície. Nevie uviesť, či tá tretia osoba, ktorá bola v kapucni, bol muž alebo žena, komunikoval s ňou obžalovaný I.. Potom, čo bola prečítaná výpoveď z prípravného konania, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, uviedol že prišlo mu, že to bol chlap. Keď naložili všetky autobaterie, zatvoril kufor a vtedy prišla hliadka mestskej polície. Dôvod prečo potom utekal bol ten, že si bol vedomý, že je to kradnutý materiál. Obžalovaný I. odišiel z miesta tiež až vtedy, keď videl majáky mestskej polície. Keď potom komunikoval s hliadkou mestskej polície povedal im, že obžalovaný I. odtiaľ utekal preč. Na otázku prokurátora, uviedol že presný čas skutku si už nepamätá. Bolo to po polnoci okolo jednej hodiny v noci. Na ďalšiu otázku, uviedol že po tom prvom stretnutí pri lavičke s obžalovaným I. sa už nestretol, nebol ho volať. Svedka X. pozná, v ten večer v jeho byte, ani pred bytom, nebol. Na otázku prokurátora, uviedol že s obžalovaným Lendelom si nie sú nič dlžní. Poznajú sa z videnia, nevie odpovedať na otázku prečo tvrdí, že to bolo naopak, že naopak on, obžalovaný I. bol len jemu pomôcť s tými autobateriami. Vysvetľuje si to len tak, že obžalovaný Lendel má veľa vecí na krku, chce si pomôcť. Na otázku obhajcu, uviedol že v tom aute išiel na miesto sám. Na ďalšiu otázku, uviedol že s obžalovaným I. nespolupracoval pri odovzdávaní druhotných surovín. Na otázku samosudcu, uviedol že s obžalovaným I. sa stretol pri tej lavičke okolo dvadsiatej druhej hodiny až dvadsiatej tretej hodiny. Medzi týmito stretnutiami, pri lavičke a na letisku, uplynuli asi dve hodiny. Na letisku boli tie autobaterie odložené na parkovisku, auto do ktorého ich nakladali bolo vzdialené do päť metrov. Ten tretí im nepomáhal nakladať autobaterie, potom ho videl vnútri v areáli. Nevie uviesť, či okrem autobaterií sa nakladali aj nejaké tri nabíjačky na autobaterie. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, kde uviedol že okrem autobaterií tam bolo aj nejaké náradie, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, uviedol že to tak mohlo byť. Na otázku samosudcu, uviedol že nie je pravda, že by bol ešte v priebehu noci jazdil autom, na polícii bol zadržaný asi 10 hodín, bol prepustený až v odpoľudňajších hodinách. Na otázku prokurátora, uviedol že nevie upresniť čas kedy prišiel na letisko, vie len to, že to bolo po polnoci. Uplynulo maximálne 10 minút, keď tam prišla hliadka mestskej polície. Na otázku samosudcu, uviedol že v noci sa mu nezдалo, že by obžalovaný I. mal vypité. Na otázku obhajcu, uviedol že z Ciglianskej cesty je to na letisko asi päť kilometrov.

Svedok P., okrem iného, uviedol že pracoval ako mestský policajt, operačný dôstojník nahlásil narušenie objektu na letisku. Prišli tam dve hliadky, jedna hliadka zastala pri hlavnej bráne na letisku, keď prišli na parkovisko, videli tam odstavené auto, keď auto otvorili bolo naložené autobateriami. Taktiež tam bola krabica s náradím. Potom išli do areálu servisu, či sa tam nenachádzajú nejaké osoby, pri miestnosti kde sa nabíjajú autobaterie zistili, že boli poškodené dvere, taktiež vstup do hangáru bol otvorený. Keď skontrolovali celý objekt, zavolali operačnému dôstojníkovi, čo zistili. Potom bola zavolaná štátna polícia. Keď potom stáli pri tom vozidle, zaregistrovali prichádzajúcou osobu, keď prišla k ním, osobu stotožnili, bol to obžalovaný P., ktorý povedal, že to vozidlo je jeho. Uviedol, že sľúbil kamarátovi, že príde na toto miesto a naloží mu nejaký materiál. Potom bola vec odstúpená štátnej polícii. Na otázku prokurátora, kedy bol zaregistrovaný signál narušenia objektu, uviedol že si to nepamätá, na mieste boli po druhej hodine v noci. Po zaregistrovaní signálu sú na mieste behom dvoch, troch minút. Na otázku prokurátora, uviedol že nevie uviesť, či obžalovaný P., keď k ním prišiel bol alebo nebol pod vplyvom alkoholu. Pokiaľ si spomína, povedal že vozidlo pristavil pre kamaráta obžalovaného I.. Potom čo bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, kde uviedol, že prišiel na požiadanie kamaráta, ktorého meno nevie uviesť, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že sa nepripravoval na dnešné

pojednávania. Úradný záznam, ktorý sa nachádza v spise spracoval on. Pridržiava sa skutočnosť, ktoré sú uvedené v úradnom zázname. Meno obžalovaného I., ak bolo povedané, uviedol do úradného záznamu. Na otázku samosudcu, uviedol že v úradnom zázname je chybné uvedené čas 02:05 hodina, správne má byť 02:45 hodina. Vtedy mal byť objekt narušený. Skutočnosť, že objekt bol narušený o 02:45 hodine, pričom keď prišli na miesto behom niekoľko minút už boli autobatérie naložené, si vysvetľuje tým, že k narušeniu objektu došlo až po naložení autobaterií.

Svedkyňa V. okrem iného, uviedla že si spomína, že boli v byte u svedka X., na detaily si nepamätá. V byte bola spolu s obžalovaným I., v byte sedeli a pili alkohol. Na ďalšie osoby, ktoré boli v byte si nepamätá. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, kde uviedla že keď prišla spolu s obžalovaným I. o dvadsiatej prvej hodine do bytu, bol tam už svedok X. s priateľkou, uviedla, že toto bolo . V priebehu noci obžalovaný Lendel niekam odišiel. Nevie uviesť koľko bolo hodín, keď odišiel. Podľa jej názoru, mohol odísť asi na jednu hodinu. Z toho bytu odišli nadránom okolo tretej hodiny. Z toho bytu odišli peši. Potom, čo bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania, kde uviedla, že asi od dvadsiatej štvrtej hodiny prišiel pred dvere bytu obžalovaný P., s neznámym chalanom, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedkyňa uviedla, že videla obžalovaného P.. Keď sa vrátil obžalovaný I. do bytu hovoril, že bol s obžalovaným P.. Čo hovoril ďalej, to si nepamätá. Potom, čo bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania, kde uviedla, že musela vypovedať, že Marián niečo spravil, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedkyňa uviedla, že tak to bolo. Nevie uviesť, kedy to hovoril. Po návrate do bytu bol obžalovaný Lendel rozčúlený. Nepamätá si, či jej to nejako vysvetlil. Obžalovaný I. ju potom odprevadil domov, išiel s ňou celú cestu. Domov prišla okolo druhej alebo tretej hodiny ráno. Pamätá si to približne. Ešte chvíľku sa rozprávali pred vchodom. Na otázku prokurátora uviedla, že cesta domov im trvala asi jednu hodinu. Na otázku obhajkyne, uviedla že keď prišiel obžalovaný P. do bytu, bol na chodbe. Prišiel s mužom, tohto dobre nevidela. V tej dobe bola v obývačke. Od tej doby, aj keď jej rodina pozná obžalovaného P., sa s ním stretla, ale nerozprávala. Na otázku samosudcu, uviedla že v tej dobe s obžalovaným I. chodila, teraz už nie.

Svedok X. uviedol, že odmieta vo veci vypovedať, pretože by si spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania.

Na čísle listu 70 sa nachádza uznesenie o vrátení 24 kusov autobaterií a troch kusov nabíjačiek poškodenej I. dňa 02. 07. 2012. Uvedené veci vydal dňa 30. 06. 2012 podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku polícii obžalovaný P..

Na čísle listu 72 sa nachádza uznesenie zo dňa 12. 07. 2012, ktorým vyšetrovateľ vrátil poškodenému W. veci, ktoré boli dňa 30. 06. 2011 podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku vydané polícii obžalovaným Štancelom.

Na čísle listu 76 sa nachádza odborné vyjadrenie, z ktorého vyplýva, že hodnota odcudzených autobaterií a nabíjačiek bola ku dňu odcudzenia bola 1 500 euro.

Na čísle listu 77 sama nachádza odborné vyjadrenie, z ktorého vyplýva, že hodnota odcudzeného plastového kufríka s rôznym náradím ku dňu odcudzenia bola 200 euro.

Na čísle listu 85 sa nachádza úradný záznam Mestskej polície v Prievidzi zo dňa 30. 06. 2012, spísaný svedkom P.. Z úradného záznamu vyplýva, že v dňa 30. 06. 2012 v čase o 02:05 hodine bola hliadka mestskej polície vyslaná na preverenie signálu narušenia objektu Akuservis na I. ulici číslo 6. S. boli vyslané dve hliadky mestskej polície, pred vstupnou bránou do objektu od letiska bolo zaregistrované osobné motorové vozidlo FIAT evidenčné číslo PD XXX CC. Na predmetom vozidle bolo pootvorené okno spolujazdca, vizuálnou kontrolou interiéru vozidla bolo zistené, že vo vozidle boli uložené autobatérie, nabíjačky, box na náradie s rôznym náradím. Pri vozidle sa nenachádzala žiadna osoba. Po krátkej dobe bola hliadkami zaregistrovaná osoba, ktorá išla v smere od križovatky k zaparkovanému služobnému vozidlu mestskej polície. Potom ako bola osoba vyzvaná, aby ostala stáť na mieste, kontrolou bolo zistené, že sa jedná o T. P., nar. XX. XX. XXXX. Uviedol, že pri úteku si uvedomil, že nemá význam utekať, nakoľko tam mal zaparkované svoje osobné motorové vozidlo FIAT s kradnutým materiálom, podľa ktorého polícia bezproblémovo zistí majiteľa vozidla. Hliadke, uviedol že s vozidlom prišiel pred objekt Akuservisu na požiadanie známeho Jozefa Lendela a mal pomôcť odviezť pripravený materiál uložený mimo objektu. Jednalo sa o batérie, nabíjačky, iný pripravený materiál. Na základe toho bola privolaná hliadka Obvodného oddelenia policajného zboru Prievidza, ktorá začala vo veci konať.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli oboznámené vykonané na hlavnom pojednávaní, dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný Lendel sa dopustil skutku pod bodom 1 tohto rozsudku, skutku sa dopustil spolu s nezisteným páchatelom spôsobom ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 , § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože spoločným konaním si

prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Taktiež bolo preukázané, že obžalovaný Štancel sa dopustil skutku pod bodom 2 tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu krádeže formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d), § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože poskytol inému pomoc, aby si spoločným konaním prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spáchal vlámaním. Obžalovaný P. sa v podstate na hlavnom pojednávaní k spáchaniu trestnej činnosti pod bodom 2 tohto rozsudku priznal a trestná činnosť, okrem jeho vlastného doznania bola preukázaná aj listinnými dôkazmi, výpoveďami obžalovaného Lendela v prípravnom konaní a taktiež na hlavnom pojednávaní. Na trestnej činnosti obžalovaného I. a ďalšej neznámej osoby sa podieľal obžalovaný P. takým spôsobom, že pomáhal týmto dvom páchatelom naložiť odcudzené veci do svojho auta, pričom vedel, že vzhľadom na okolnosti (nočná doba, veci vyložené pred firmou mimo objekt) sa jedná o odcudzené veci. Súd považuje vyjadrenie obžalovaného Štancela v súvislosti s trestnou činnosťou vlastnej osoby pod bodom 2 a tiež zároveň v súvislosti s trestnou činnosťou obžalovaného I. a nezisteným páchatelom v súvislosti so skutkom pod bodom 1 tohto rozsudku za vieryhodné. Trestná činnosť pod bodom 1 tohto rozsudku je okrem výpovede obžalovaného P. preukázaná nepriamo aj výpoveďou svedka P., úradným záznamom Mestskej polície Prievidza zo dňa 30. 06. 2012, ktorý bol spisovaný bezprostredne po skutku a ktorý potvrdzuje výpoveď obžalovaného P. na hlavnom pojednávaní. Podľa názoru súdu, vykonané dôkazy v súvislosti so skutkom pod bodom 1 tohto rozsudku tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré obžalovaného I. zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú. Obrana obžalovaného I., spočívajúca v tom, že hlavným iniciátorom krádeže a následného odvezenia odcudzených vecí bol obžalovaný P. je podľa názoru súdu účelová a dostatočne vyvrátená vykonanými dôkazmi. V žiadnom prípade to nebol obžalovaný P., ktorý by potreboval na odvezenie vecí, ktoré odcudzil obžalovaného I., veď to mohol spolu so neznámym páchatelom zvládnuť aj sám, keď mal k dispozícii vlastné motorové vozidlo, nepotreboval na odvezenie týchto vecí ďalšiu osobu. Naopak, bol to práve obžalovaný Lendel, ktorý potreboval na odvezenie odcudzených vecí motorové vozidlo, vlastné k dispozícii nemal a zrejme preto oslovil obžalovaného P., ktorý to potvrdil na hlavnom pojednávaní. V súvislosti so skutkom pod bodom 1 a odcudzením plastového kufrika s rôznym náradím, čo je tiež kladené za vinu obžalovanému I. a nezistenému páchatelovi treba poukázať na tú časť výpovede svedka Vrecká na hlavnom pojednávaní, kde uviedol že na zákrok boli vyslaní dispečerom až v momente, keď na pulte centrálnej ochrany bolo iniciované narušenie objektu a krátko na to, behom niekoľkých minút sa dostavili na miesto a zistili, že vozidlo obžalovaného P. je naložené odcudzenými vecami. Z uvedeného vyplýva, že autobatéria a nabíjačky museli byť naložené prvé, ďalšie veci boli naložené po narušení objektu. Aj keď sa v priebehu dokazovania, či už v prípravnom konaní, alebo na hlavnom pojednávaní vyskytli určité nezrovnalosti (narušenie objektu, podľa úradného záznamu mestskej polície z 30. 06. 2012 o 02:05 hodine, výpoveď svedkyne V.) tieto skutočnosti, podľa názoru súdu nespochybňujú záver celého dokazovania, že obžalovaný I. sa dopustil skutku pod bodom 1, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Súd považuje výpoveď svedkyne V., či už v prípravnom konaní, alebo aj na hlavnom pojednávaní, kde uvádzala, že v čase narušenia objektu a zásahu Mestskej polície v Prievidzi ju už obžalovaný I. odprevádzal z Ciglianskej cesty na sídlisko Zapotôčky, za účelovú, vedenú snahou zbaviť obžalovaného I. trestnej zodpovednosti za skutok, keďže v tej dobe bola priateľkou obžalovaného I.. Nelogická je obrana aj preto, že z výpovede obžalovaného U. vyplýva, že obžalovaný I. mal ujsť pred hliadkou mestskej polície v podstate spolu s obžalovaným U., čo podľa úradného záznamu mestskej polície a výpovede svedka Vrecka muselo byť krátko po 02. 45 hodine. Tiež treba poukázať na tú skutočnosť, že obžalovaný I. a svedkyňa V. v tú noc požili väčšie množstvo alkoholických nápojov a vzhľadom na to si tiež zrejme presne nemuseli pamätať časy jednotlivých udalostí ako sa odohrali. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že obžalovaný I. preukázateľne nemohol uvádzať pravdu v tom smere, že počas odprevádzania svedkyne V. zaregistroval obžalovaného P. v motorovom vozidle, nakoľko v tej dobe ako vyplýva z vyjadrenia svedka P. a tiež obžalovaného P., bol obžalovaný P. štátnou políciou na polícii zadržaný. Všetky tieto skutočnosti a úvahy viedli súd tomu, že uznal oboch obžalovaných za vinných, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Obžalovaný Lendel bol doteraz sedemkrát súdne trestaný, v jednom prípade za prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a šesťkrát za prečin krádeže podľa § 212 Trestného zákona. Ku dňu spáchania skutku, uvedeného vo výrokovvej časti tohto v rozsudku bol trikrát postihnutý za priestupok a to dvakrát za priestupok proti verejnému poriadku a v jednom prípade za priestupok proti majetku. Obžalovaný P. bol doteraz trikrát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch v Českej republike, tieto odsúdenia neboli uznané slovenským súdom. Naposledy bol odsúdený vo veci Okresného súdu Prievidza číslo 2T 238/2010 zo dňa 17. 09. 2010, trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 12. 02.

2011 za výtržníctvo formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, bol mu uložený podmienený trest a hľadá sa na neho ako keby súdne trestaný nebol.

Pri ukladaní trestov sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona a v prípade obžalovaného I. súd uložil za použitia ustanovenia § 38 ods. 2, s prihliadnutím na § 36 písm. d), § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 7 mesiacov, pričom pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. V prípade obžalovaného P., súd uložil obžalovanému podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, výkon ktorého mu podmienenčne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov, počas ktorej sa nesmie dopustiť úmyselnej trestnej činnosti, lebo v opačnom prípade by hrozilo, že podmienenčne odložený trest v trvaní 5 mesiacov môže vykonať. Takto uložené tresty považuje súd za primerané, dostatočne vystihujúce spoločenskú nebezpečnosť konania oboch obžalovaných a za tresty potrebné na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchatelmi obdobnej trestnej činnosti. V prípade obžalovaného I. ktorý už pred spáchaním trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto rozsudku bol odsúdený za majetkovú trestnú činnosť a trestnú činnosť spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, neprichádzalo podľa názoru súdu do úvahy uloženie iného druhu trestu. Po oboznámení sa s pripojenými spismi Okresného súdu Prievidza číslo 2T 186/2012, 3T 181/2010, 2T 78/2012, 3T 308/2012 a aktuálnym registrom trestov, podľa názoru samosudcu neprichádzalo do úvahy ani uloženie súhrnného trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.